

כל היד פרק שני נדה

הגהות הב"ח

מפני נבود הקב"ה מ"ט: פ"ג ע"ב: פ"ג ע"ב:

גליון הש"ם

מוסך רשי

ספק דלי ודמי למים טוויי מגופס
כל קלח מלמת טה מרלי צפ' יונת דוף נקמן
דך ע"י טפי' בעין מלכדר ופחתות
 مكان: נלעפוי מודס מהולפה. דליון
לשלוני דקדוק נא כל כmas לילcum כגליים
ועוד קוס נא לא סטפוקן גדים מלה כלום
קודס נדייקש: מה' נטו נזקנותו קאנו
מדפליג עילס לדמי רפיסה: הארנו נא.
לי' יאטמעטלן לדרבי חמם צע' מיני
מליטם: נדרבי אנד. לי' יומ' נו
כל דרבי לי' ולקמן מני פלומג'יסקו
בצממעין: נטעמו טיעס. נטעמיס
הייל לחמן נמי יאכ' גולדכטן הולמיין
(נקמן דך עט): קדרליה. מעלס מיס:
עומדס טמלה. דליון זגדומוקס סיט'
אתה מודה שצרכיה
נור לו א"כ (אתה) אף
סבר א"בעינן כגרvais
חת ובוינן דנפתק לה מרדס
שתא מאי לאו בזקנותו
משום נדה שמע מינה
יש שמעאל ברבי יוסי
דרס גדורלו הוא אמר לו
ידיך כי אתה אל בעי
ה ברקה بعد שאינו
או ולמהר מזאה עליין
יב' אבא אימא לך או
לכדרבי רבוי אימא לי

שואומרין עליו דאדט
(6) דברי הבה ושותמעין : בר ביסא סבר רב **כי רבנן קמיה ומחדדי**
אי רבבי יוסי אמר רב כי מטמא ורבבי יוסי

בשיטמא רב כי בר' מ' עצמו טירן דתניא ררכיה וראתה דם ר' מ' ח אם יושבת מהורהין קר מהורהה אל' רב שי והוא א' ר' יוסי בר' א טימא אלא משום זה אמר א' ל' אן הא כי אמר נדה איתמר: א משום נדה איתמר: מאין וכו': תר' אייזון ש ועד שעומדין בצד ונכנס עד הוי וסת לברדיקה: נמצא על קילין סיילק צעין זמיס חמץ בל טיפול וחתמת בל סימל וטכל חמץ ולינו יעד לחוזו חול חמץ וטכלותנו בעין החיה משתי ז וכו': רומניה אייזון

בְּעֵד שאינו בדוק לך. נולדה נפלט לידועה שritis נקי נפי יוס וס יומיים ונמה כחמה כדייקה נעלמו ממקום סמוונן ולבן זדקיה שעוד חכל הין נולדה נפלט בסה סה בדוק מעלה לדאה נם סיס כדי מקומך וומוליך וזה: **מַאֲיוֹן** בזקנותך. פלאי' מדרלינג על רבץ

הן נלחט למלינו קרבה תלמידים

אמר לו ר' חייא אמר בנים ועוזר אל אבל אתה עשית כחם ור' עוד לא פוקן מדם נאכלה מאכלה ודאי מגופה קאי הא בילדותו טימא משתחבה ליה רבוי לר' ברבי חמא בר ביסאן דרבנן לשביא לזרק הביאו מינאי מילחא בעא מרי בדוק לה והניחתו בכוונה רם מהו אמר לו ברכך בדברי רבויaimא לך אמר מחייבים על רבנן זידותם ולעכ"ז ילייך דרכי מיחי מילכה נמד נצנץ לנעם זקומו עללה ולמד לפני רבינו לדתמןין (סוכה ד' כ') חולשה ונעכלה לנו רבני קהיל' ובינו וסקדו וע"ל' מדקה מלמד רבני קהיל' מך מה שמענו מס ולמ' קהיל' מך מה רבני קהיל' טקנומו סיס דסוס תלמיד חדב לדתמן נצנץ מי שמת (ג' ד' קמ"ה) ונ עשו תלמיד חכם כל רבני עקיבא קהיל' ייס (ז' מה שמענו סב' סב' נצנץ ג' נס) לכך: **האריך** מנחין דברי הר' גנטמן דרי יומי טיס לטבו צל רבני וכפה קהיל' מכם צפ' (ז' זוכך פ' מילאן (ס' א' ד' ממס מנצחיס וס' מה לשלון ר' יומי

אמר רבי ישמעאל וזה
గדול והוא מנחירך מנהירך
דברי התלמיד ור' חמי
ריש מוחיבתא הוא ושב
שמעתתיה מאיר רבי וו
אדא בר מותנא תנא

מטהר ואמר רבינו זרואה וכשטייהר רבינו יוסי יומי^ט האשה שהיתה עוזה אמר אם אומר אם עומדת טמא רבי יוסי אומר בין ברך וברך שעתה אחא בריה דרבא לרב חנינה בשטימה ר' מ' כתם ואילו רבבי משוען נמציא על שללה אותו יומם קאמרנן כי איתמר הה שיעור וסת משל לשמה המשקוף ביציאת שם שאמרו לקינוי אבל שללה לאחר זמן ובו ר' תלי ותנא דין מ' ט החביבות: איזהו אחר וס' ס' ר' מ' מושך מה ליטמן וכמי ר' יומי לדלמר נמי זכה טהיל וקומי זכון מילימא: ור' יוסי אמרה. נולא לגמלני מטהר מדקולם עטמו טירס כמו גז' הפק שעתה ליליא דמתס נולא לגמלני מטהר אהן נולא פליק עטמו טירס מילימא מילימא גז' הפק שעתה גמלני זכל נעליו זדוק עטפה כמם כל שפות מנדלה יעננה כמו כמם ר' מיל' פריך בפומן טהיל ר' יוסי ר' מנינע למ' טירמ' ר' מיל' ר' מיל' וויסיט ווילג יט לאחמי זען צהילו לדוק לא טפי מנזקה שפעה נולא יוסי ר' מיל' פיליס דרי יוסי למ' גמלני מנטקל טהיל שפעה קולינה וכממקנו ר' מ' מושך מה ליטמן ולפוי' וס' ס' קהנטקן זב' קהנטקן (קממו זב': טב' טב') טיק

לט או מוי פ"ד מאה נוקמי
כלה סללה ט וע"כ
כמ"ת פ מג הילון קט מז"ע
ו' קטע ה' קטע נו:
מ ב מוי פ"ח מלהלום
שנוגת סל' כ קמג ענן
ידי:
מא ג מוי סס פ"ס סל' 1
טומ"ע י' קטע קפ' 1
ה' קפ' :

תומ' הרא"ש

מב' א מי' פ"ס מס' סגנום
סב': מ' ב ג פ' ג' מס' מלה'
מעמיה' מס' מלה' ומזה' מלה':
פ' מלה':
וב' ד' מ' פ' ט' מה' ג' מלה' ג' מלה':
נ' מה' ס' ט' פ' ג' מלה':
מ' מלה' ומזה' פ' ס' ק' מ' ג' מלה':
מה' ה' ו' י' פ' ג' מס' מלה':
ח' מ' מלה':
ה' מ' ס' מלה':
ה' מ' ס' מלה':
מו' ז' מ' ס' מלה':
ח' מ' ס' מלה':
ג' מ' ס' מלה':
כ' מ' ס' מלה':
ז' מ' ס' מלה':
מו' ז' מ' ס' מלה':
מ' מלה' ומזה' פ' ס' מלה':
מ' מלה' ומזה' פ' ס' מלה':

תומ' הרא"ש

ללא שחתה כדי שתרד מן המטה מטמאה את בועלה [וזיהיבת באשם תלוי] שחתה כדי שתרד ב' ר"ע אומר מטמאה בגין זה. מילא לה ר"ע מודה ביריתן לדבש מען פליג הילן קמיפה ח"כ בכר י"ט אלה למסוקום וצפ"ק לדמנסלידין (ד"ז). קמי ליש נ"ר ע"ט לה נמקרלו

שנמא כרבי עקיבא אתה אומרם שמתמאה
את בועלה אמר לו לא שמענו אמר להם
כך פרשו חכמים ביבנה ^א שהתה כדין
שהתרד ממן המטה ותדרה את פניה תוך ומן
הו הוא וזה יובן באשם תלוי שהתה כדין שתרד ממן
ההמטה ותדרה את פניה אחר הזמן הוא זה
ולכן כשהשתה מעת לעת ומפקידה לפקידה
יבועל מה שטמא מושם מגע ואינו מטמא
משום בועל רבי עקיבא אומר אף מטמא
לרבנן אלא לרבי אשי אמראי מטהורי רבנן
ולכי תימא דין עד בירה האי עד בירה
ואין עד בירה מיבעי ליה קשיא: רבי
הדרודה בנו של רבנן יהונן בן זכאי אומר
בכעה נכם להיכל ומקטיר קטורה ותיפוק
דרוה נגע במעט לעת שבנדרה הו
ותיפוק לרבה כשםאי דאמר ^ב כל הנשים דין שעטן
ובאותו: ומודים חכמים לרבי עקיבא ברואה
בכתבים: אמר רב למperfע ורבי מאיר היא
ושומואל אמר מכאן ולהבא ורבנן היא
מכאן ולהבא פשיטה מהו דחימא הויל
ומועת לעת דרבנן וכתמים דרבנן מה
ויתרוף לעת לא מטמאה את בועל קא משמע
ובכתבים לא מטמאה את בועל קא משמע
ולין ואימא כי נמי התרם אין שור שחוט
לפניך הכא יש שור שחוט לפניך וכן אמר
דריש לקיש למperfע ורבוי מאיר היא רבי
יהונן אמר מכאן ולהבא ורבנן היא:
מתןני^ג כל הנשים בחוקת טהרה לבליהן
ויהיבאיין מן הדרך נשיהן להן בחוקת טהרה:
גמ' למה ליה למתני הבאיין מן הדרך
סדר"א הני מייל היכא דעתיה במתהא
דורמיא אנטפה וברקה אבל היכא דליתא
בכמתה דלא רמייא אנטפה לא קא משמע
לן אמר רשי לקיש מושם רבי יהודה
אנשאה יהוא שבא ומצתה בתוך ימי עונתה
אאמר רב הונא ל"ש אלא שאין לה וסתה
אבל יש לה וסת אסור לשמש כלפי ליא
ארובה איפכא מסתברא אין לה וסת אימא
חוואי יש לה וסת קבע לה אלא אי
אויתמר וכי אויתמר אמר רב הונא ל"ש
וארל חיינו יוניא גבריה ואיזה גבריה

אבל הגע שעת וסחה אסורה קסבר
תנה אמר אפילו הגע שעת וסחה נמי^ו
רבashi מותני הבי אמר רב הונא
לא

שاملת כל־ה' ע' אפס יהומרים קמנעמאָה אַס
לכט ציעור זילצ'ר הַלְמָד מִנְעָם: אַג' ע'
הַלְמָד קְלִיּוֹן: אַג' אַסְאָסָה כְּדִי סְאָרוֹן. הַלְמָד
קְמָנוֹת טַמְלָמִין מַסְפָּקָד לְקִינּוֹן הַלְמָד הַמּוֹיְנָה
סְאָרוֹן. דֶּנֶּיכְסָ צְיעָרִיכָה: הַלְמָד כְּמוֹן
קוֹאָה זָה. כְּלוֹמֵר הַלְמָד סְוִים זָה:
וְכוֹן מַעַשׂ נָעַם. כְּלוֹמֵר צְיעָרִוכָה
וְמוֹרָהָן לְלָבָנוֹ בָּל מַעַשׂ לְזָה גְּזִינָה
[ב]

לפניך. וכך פורט נל' ממעמקה וכדוק צל' טכניתס נל' עדרס ומוייס צאנצטס טיל' במקפ' זיך: מהתנ'ן' ל' אנטיש' נחומי' טפלה נדעלאן'. נל' גדי' קידקה צל' טס'ויל' צדוק' היל' נעטוק' צטולות': גמ' צדוק' ימי' עונטה. ל' יוס' נלהי'ס האבן' נלהר' ב' בעיטה' קידקה' סוחיל' נאקסטס נאיס' מושן' ליטוף' עונטה: נל' אנו. דלי' מיל'ס מוך' ימי' עונטה נל' צעל' בקדיק'ה: נל' אנו' אגיע' עט' ומטפה. בקדיק'ה: נל' אנו' ימי'ס שקי' דילך' כגן' להס' טיטס' לא' וטט' ול' בגיע' מוך' הומן' בקדיק'ה: אונל' בגיע' עט' ומטפה. קודס' צ'יל'מוון' מן' דילך': אסוויה. דליה'ם בזומנו צה': דוא'ויטה. סל'ל'ם'ם לדמיהקין' ספק': וטטס' דילנן'. נלה' בטומומלה ספק': וטטס' דילנן'.

אללא שלא הגיע שעת וסתות דאוריתא רכה בר בモתורת קסביר יוסחות דרבנן. להלמחי קהמר צמל ממנה אלהו ספק נדה אללא שלא הגיע שעת וסתות. לנו יש לנו ערך (עליל' 1). כל גענלה גען בעילן דלקה הפליגת תמלחלה געל מוקפת: **אָפַ'** "הגיא" ומן זיהו קדילס נצעני צילול ציפרלו מונצומין סמויים. לרמתה כסוטה דר' יומן לבטמו ולמ"ז

מצורות השם

יומפ ריש"